

ÖĞ-DER

ŞUURLU ÖĞRETMENLER DERNEĞİ

**YABANCI DİL EĞİTİMİ
BİRLİKTE TEFEKKÜR TOPLANTISI
SONUÇ RAPORU**

NİSAN 2016

Amaç: Günümüz yabancı dil eğitiminin (öğretimi değil) yanlışlarını ortaya koyma, millî bir anlayışla, milletimize faydalı yeni bir yabancı dil öğretimine; müfredat, ders kitabı, işleyiş-metot ve materyal hazırlanması bakımından katkıda bulunmaktır.

Kapsam: Okul öncesinden yükseköğretime kadar tüm resmi ve özel örgün öğretimin tüm kademelerindeki yabancı dil müfredat ve ders kitapları çalışmanın kapsamı içerisindedir.

Sınırlılıklar: Çalışma azınlık okullarını içermez.

“Kâmil bir insan yetiştirirken; düşünüp fikir üretmesi için öncelikle ana dil eğitimi, ardından dinini öğrenmesi için Arapça, millî kültür ve medeniyetini tanınması için Osmanlıca ve dünyayı doğru anlaması için de geçerli bir yabancı dil bilmesi zorunludur.” diyen Prof. Dr. Yusuf Kaplan’ın vurguladığı gibi, belirtilen aşamalar tamamlandıktan sonra yabancı dilin bir ihtiyaç olduğu hesaba katılmalıdır.

Dünyadaki uygulamalara bakılırsa, yabancı dil genel olarak beş amaçla öğrenilir ve öğretilir. Bunlar:

1. Ticari araç olarak yabancı dil
2. Uluslararası ilişkiler ve diplomasi aracı olarak yabancı dil
3. Sömürü aracı olarak yabancı dil
4. Kültürel araç olarak yabancı dil
5. Din öğretimi aracı olarak yabancı dil

Devletin iyi derecede yabancı dil bilen insanlara ihtiyacı vardır. Bu ihtiyaç doğru bir şekilde karşılanmalıdır. Sözelimi; diplomatik ihtiyaç olarak Arapça, İngilizce, Fransızca, Almancanın yanı sıra Ermenice, Rumca, Portekizce, Çince, Rusça ve benzeri diller yabancı dil kapsamında değerlendirilmelidir.

Her insan kendi dilinde düşünür. Bu nedenle esas olan çocuğun ana dilini öğrenmesi ve sevmesidir.

Kişi, millî birlik ve bütünlüğünü her şeyin önünde tutmalıdır.

Anadilini iyi öğrenemeyen kişiler yabancı bir dili asla gereği gibi öğrenemez. O nedenle, yabancı dil öğretiminden önce anadil eğitimi-öğretimi esas alınmalıdır.

“Bir yabancı dili, onu ana dili olarak konuşan bir insan kadar iyi konuşma, yazma, ifade etme asla mümkün değildir; ne kadar çalışılsa da, bu başarılmaz.

Yabancı dil öğrenmenin temel kuralları şunlardır:

- 1- Önce kelimeyi ya da cümleyi sağlıklı biçimde dinleme;
- 2- Onu telaffuzuna uygun biçimde tekrar etme;
- 3- Tekrar etme sırasında anlamını öğrenme;
- 4- Dinleme ortamından bağımsız biçimde okuma;
- 5- Son olarak kelimeyi doğru biçimde yazma;
- 6- Hedef dilin mantığıyla düşünerek konuşma.”¹

TÜRKÇE VE YABANCI DİL ÖĞRETİMİ AÇISINDAN MEVCUT DURUM

Günümüzde, okullarımızda Türkçe yeterli seviyede öğretilmemektedir. Türkiye’de lise mezunu öğrenciler kendini ifade etmekte, meramını anlatmakta zorlanmaktadır. Bu konu birçok eğitim platformunda, akademisyenlerin ve eğitimcilerimizin yakındığı bir durumdur.

Henüz kavram bilgisi gelişmemiş çocuklara (Okul öncesi ve 1-4. sınıflar) bu yaşlarda yabancı dil öğretilmede ısrar etmek yanlıştır. Çünkü o yaştaki çocuklar gördüklerini ve duyduklarını dimağlarına nakşederler. Bu da kültür aktarımını politika edinenlere büyük bir imkân vermektedir. Dil eğitimi kanalıyla çocuklarımıza kültür aktarımı yapılmaktadır.

Günümüzde bir propaganda aracı haline dönüşen İngilizce eğitimi, bizim düşünme ve biliş tarzımızı da batılılaştırmaktadır. Her dil kendi toplumunun içinde neşvü nema bulur, gelişir ve zenginleşir. Biz çocuklarımıza erken yaşta İngilizce öğrettikçe, bakış açıları, konuşmaları da yabancılaşmaktadır ve ayrıca Türkçeyi de bozmaktadır. Bir şeyin yaşantısı yoksa kelimesi de yoktur. Başka bir dilde konuştuğumuz yeni kelime üretemiyoruz.

Dil kavramlarla ortak anlam oluşturur. Kelimeler yaşam tarzlarını yansıtır. Biz batılı kavramları kullandığımızda, kendi kavramlarımızı yapamadığımız için kavramsal bir yabancılaşma yaşıyor. Dil, gelenek ve görenektir. Dil geçmişe bağlı olmaktır. Dil, yarın ki Türkiye'nin var olma mücadelesidir.

Prof. Dr. Selahattin Turan'ın ifadesiyle "Bedenimdeki namus gibi dil de namustur." "Batı ne yaparsa en iyisini yapar." düşüncesi yanlış bir anlayıştır. Batı zaten milletlerin kullandıkları kelime ve kavramları ifsat ederek, içlerini boşaltarak önce dil ile vuruyor.

Coğrafi sömürgeler belki tarihte kalmış olabilir. Ya da 17-18. yüzyıllardaki sömürge 21. yüzyılda farklı bir biçimde devam ediyor. Ancak zihinsel sömürü hiçbir zaman geçmişte kalmamıştır. Özellikle ırkçı, emperyalist ülkeler, kendi düşüncelerini dünyaya hâkim kılmak için, çok değişik yöntemler kullanmaktadır. Yabancı dil eğitimi de bu yöntemlerden birisidir.

Küresel güçler, özellikle Siyonist düşünce sistemine hizmet edecek kişileri seçerken batı dillerini iyi kullananları tercih etmektedir. Bu kişileri yetiştirmek için, eğitim sistemi içinde anaokulundan başlayarak, üniversiteye kadar belli bir süreç takip etmektedir.

Kariyer ilerlemesinde, kendi alanında uzmanlık vasfına sahip olduğu halde, akademik alanda yabancı dil ön şart olarak ileri sürülmekte, bunu karşılayamayanlar rekabete girememekte, dolayısıyla ülkemiz liyakat sahibi kişilerin hizmetinden mahrum kalmaktadır.

Ülkemizdeki Yabancı Dil Öğretimi-Eğitimi

- a) Senelere yayılmış şekilde yabancı dil eğitimi veren okullar çoğunluktadır.
- b) Yabancı dil ağırlıklı eğitim yapan okullar,
- c) Yabancı dil hazırlık sınıfı olan okullar, vardır.
- d) Özel dil kursları eğitimi yapan kurum ve kuruluşlarda ise yabancı dil yoğun olarak verilmektedir.

Yabancı Dil Öğretiminde Kullanılan Materyaller

- Millî Eğitim ve Özel firmalara bastırılan ders kitapları.
- Yurtdışından fahiş fiyatlarla ithal edilen kitaplar.
- İnternet ortamında pazarlanan materyaller.

Yukarıda bahsi geçen materyaller dil, üslup ve görsel olarak hazırlanışları itibariyle sadece Batı kültür ve yaşam tarzını çocuklarımıza dayatmaktadır.

Yabancı dil öğrenme yaş aralığı

0-12 yaş, çocuğun millî, dini, manevi, ahlâki değerlerin öğrenildiği yaştır. Bu yaş dönemi soyut kavrama geçiş dönemi olarak kabul edildiğinden dolayı bu dönem konusunda hassas olmamız gerekir. Öğretilmesi istenilen yabancı dil 12. yaştan sonra verilmelidir.

Yabancı dil öğretiminin temeli ana dil eğitimidir

Anadil gelişiminin tamamlanmadığı bir dönemde, ana dil eğitiminden neredeyse vazgeçerek, onun üzerine yabancı dil bina etmek intihardır. Yabancı dil, ana dil eğitiminin tamamlanmasının ardından öğretilmelidir. "Türkçeyi yanlış kullananlar; iki dil bilenler ve Türkçeyi bilmeyenlerdir."²

Küçük yaşlarda verilen yabancı dil öğretimi anadilini sevmeye ve öğrenmeye olumsuz etki etmektedir. Bu nedenle, yabancı dil öğretimi Osmanlıda olduğu gibi ortaöğretim seviyesinde verilmelidir.

Okul öncesine kadar inen yabancı dil eğitimi, batı hayranlığını yerleştirmekte, aidiyeti zayıflatmakla beraber millî birlik ve bütünlüğe zarar verici unsurları beraberinde getirmektedir.

Dil eğitimini yarınki Türkiye'nin maarif davası ışığında ele almak zorundayız.

Yabancı dil kültür aktarımı aracı olmamalıdır.

Mevcut yabancı dil öğretimi öğrencilerimizi inancımızdan, kültürümüzden ve coğrafyamızdan uzaklaştırmaktadır. Yapılan araştırmalar okuldan

sonra gençlerin ülkesini sevmeyen kişiler haline geldiklerini göstermektedir. "Maltepe Üniversitesi'nce yapılan bir araştırmaya göre, Anadolu Liselilerin 3'te 2'si, İmam Hatiplilerin de yarısı yurt dışında yaşamak istiyor. Liselilerin vazgeçilmezleri sırasıyla arkadaşları, müzik, internet ve dini inançları..."³

Okul öncesi müfredatımız Amerikan menşelidir. Bu seviyede yabancı dil eğitimi doğru değildir.

Yabancı dil egemenlik meselesi bakımından hassas ve emperyalist amaçlara götürebilecek bir araçtır.

Yabancı dil öğrenme ile yabancı dilde eğitim ayrı şeydir. "Yabancı dilde eğitim Anadolu'nun bağına saplanmış bir hançerdir."⁴

Yabancı dil müfredatları millî içeriğe uygun şekilde yeniden yazılmalıdır. İnanç esaslarımıza ve millî kültürümüze aykırı unsurlara yer verilmemelidir.

TEKLİFLER

Türkçe öğretimi yetersiz olduğu için üzerinde önemle durulmalıdır. Özellikle üretime yönelik dil becerileri olan yazma ve konuşma üzerinde hassasiyetle durulmalıdır.

Ortaokul birinci sınıfta güzel Türkçemizi sevdirecek, çocukların okuma-yazma, anlama ve dil bilgisi becerilerini geliştirecek bir hazırlık sınıfı oluşturulmalıdır.

İyi bir ana dili eğitimi alan öğrencilerin isteklileri rahatlıkla bir, hatta birden çok yabancı dili öğrenebilmektedir. Yabancı dil meselesini maarif meselesi olarak görülmelidir.

Dil öğretiminde öncelik Türkçe, Osmanlı Türkçesi ve Latince olmalıdır.

Dış kaynaklı eğitim materyalleri batı yaşam tarzını dayatmaktadır. Zamanla öğrencilerimizde yozlaşmaya neden olmaktadır. Yabancı dil kitapları ve öğretim materyalleri millîleştirilmelidir.

Öğrenme ihtiyaçlarla doğru orantılıdır. Yabancı dil isteyene öğretilmelidir. Bu bakımdan seçmeli olmalıdır.

İhtiyaç duymayan insana yabancı dil öğretmeye çalışmak doğru değildir; Bilakis ihtiyaç duyan kişiye öğretilmelidir. İhtiyaç duymayan kişiye yabancı dil

öğretmede ısrar etmek ülke ve toplum açısından insan, kaynak, emek ve zaman israfıdır.

Yabancı dile ihtiyacı olan yetişkinlere, dil öğretimi yoğun bir biçimde verildiği takdirde başarılı olunacaktır.

Yabancı dil eğitimi zorunlu değil seçmeli olmalıdır. Yabancı dil öğrenmek isteyenlere dil öğrenmeyi kolaylaştıracak imkân ve şartlar sağlanmalıdır.

Yabancı dil eğitimi isteyene ortaöğretimde verilmeli, senelere yayılmadan yoğunlaştırılmış programlarla öğretilmelidir.

Yabancı dil öğrenme yabancı kültür aktarımına, yabancılaştırmaya alet edilmemelidir.

* (30 Ocak 2016 tarihinde Başkent Öğretmenevinde gerçekleştirilen Birlikte Tefekkür Toplantısında sunulan Tebliğlere göre hazırlanmıştır.)

KAYNAKÇA:

- 1- Berry Farber, *Yabancı Dil Öğrenme Yöntemleri*, Çev. Cem Şen, 2. Baskı, İstanbul Ekim 1998
- 2- Türk Dil Kurumu (TDK) Başkanı Prof. Dr. Mustafa Sinan Kaçalin
- 3- <http://www.ntv.com.tr/egitim/liseli-genclerin-hedefi-yurt-disinda-yasamak,tkrbGIMQRE-kjneoxKTfBA>
- 4- Nurettin TOPÇU

ÖĞ-DER
Birlikte Tefekkür Komisyonu

ÖĞ-DER

ŞUURLU ÖĞRETMENLER DERNEĞİ

Ziyabey Cd.1420. Sk. No: 2/1 Balgat / ANKARA

Tel : 0312 286 18 83 • Fax: 0312 287 61 80

www.ogder.org • e-posta: info@ogder.org